

Mette Frederiksens tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Mette Frederiksen
42. statsminister

Dato

5. oktober 2017

Sted

Folketinget

Det talte ord gælder. Klausulret til det talte ord er sagt.

I onsdags var jeg på Ærø.

Dejligt sted. Masser af engagement. Turismen lever godt. Nye projekter sættes i søen.

Men der er også udfordringer. Fraflytning. Voksne, der er på overførselsindkomst.

Regeringen har fremlagt sin store skatteplan. Og lad os lige teste den plan i forhold til Ærø.

Jeg håber ikke, Ærø har sat næsen op efter meget fra den borgerlige regering. For konklusionen er lige så klar, som den er uretfærdig. Ærø er sammen med Langeland de to kommuner i landet, hvor borgerne får mindst ud af regeringens skatteplan.

Nu forstår jeg så, at Ærø snart får besøg af statsministeren. Og der kan man så sige: Hvad skal man også med en skattelettelse, hvis man i stedet kan få statsministeren på besøg?

Men statsministeren får travlt, hvis han skal besøge alle de dele af Danmark, der forsømmes af regeringen.

For er det bedre for Samsø? Svaret er nej. Det er det heller ikke for Lolland og Bornholm.

Helt anderledes ser det ud i Gentofte, Hørsholm og Rudersdal. Det er de kommuner, der får mest ud af skattelettelserne.

Regeringen trækker Danmark skævt. Regeringen fører politik for de få. Dem, der i forvejen har mest.

Venstre var engang et parti, der var optaget af de små lokalsamfund. Sådan er det ikke mere.

Sidste folketingsår gik med store, brede aftaler. Om boligskat. Vindmøller. Nordsø. Bandepakke. Og der kom nye partier i regeringen. Jeg vil gerne lykønske Liberal Alliance med de liberale fingeraftryk. Der kom ikke flad skat på boliger. Planerne om en højere pensionsalder blev droppet. Og man har forbudt alt fra motionsløb på broer til internet på gymnasier.

Dansk økonomi er sund. Det går godt med beskæftigelsen. Ledigheden er lav.

Men vi står også over for fem store udfordringer.

Det gælder først og fremmest på integrationsområdet. Tusindvis af flygtninge og udlændinge er kommet til Danmark. Flere end vi har evnet at integrere i vores samfund. Mange har lært sproget. Er i arbejde og uddannelse. Det er godt. Men det gælder ikke alle. Der er kvinder med udenlandsk baggrund, som ikke er en del af arbejdsmarkedet. Parallelsamfund er nu en realitet. Der udøves social kontrol mod piger. Radikalisering. Bandekonflikten. Det er bagsiden af en forkert udlændingepolitik.

To: Der mangler tid, omsorg og ressourcer i velfærden. Hver fjerde kræftpatient får ikke den behandling, de har brug for til tiden. Medarbejdere løber stærkt på grund af et produktivitetskrav, der har overlevet sig selv. Det er velkendt, at der er gennemført store sparerunder. Også på uddannelsesområdet.

Og det fører mig til den tredje store udfordring. Mange virksomheder mangler allerede nu kvalificeret arbejdskraft. Smede, ingeniører, elektrikere. Kigger vi lidt frem, vil problemet kun vokse sig større. Det er økonomisk uansvarligt, når regeringen ikke vil sikre, at danskerne får de nødvendige kompetencer.

Og vi risikerer – som den fjerde udfordring – at Danmark skævvrides endnu

mere. Der er blevet centraliseret meget i Danmark. Færre lokalbetjente går på gaden. Unge uden for de store byer har fået færre uddannelser at vælge imellem. Regeringen planlægger nu yderligere centralisering. Produktionsskoler skal nedlægges. Danmark trækkes skævt. Forskellene bliver større.

Og endelig den femte udfordring: Uro på den internationale scene. En aggressiv Putin i øst, der opruster og truer Danmarks tryghed og sikkerhed. En ny amerikansk præsident i vest, der skruer ned for den nødvendige indsats på klimaområdet.

Det blæser i verden. Og herhjemme er regeringen ved at opsigte den særlige danske kontrakt, hvorpå vi har bygget vores samfund. En kontrakt, der i årtier har sikret et stærkt socialt sikkerhedsnet. Vækst og udvikling i hele landet. Lav ulighed. Derfor også en god konkurrenceevne.

Regeringen baserer sin politik på det modsatte af det, der har gjort Danmark stærkt. Den grønne omstilling bliver stedmoderligt behandlet. Flotte ord fra Statsministeren i New York. Nej til kystnære havmøller herhjemme. Dem, der i forvejen har mest, skal have mere. Dem, der har mest brug for et stærkt velfærdssamfund, skal have mindre.

De udfordringer, Danmark står over for, er store og reelle. Men vi kan løse dem.

Det kræver en ny politik. Det kræver en regering, der vil løse Danmarks problemer. I det her folketingsår vil vi særligt være optaget af fem ting. Helt konkret:

Et opgør med parallelsamfund. De muslimske friskoler, der ikke gavner sammenhængskraften, skal lukkes. Hvor har vi Venstre? Vil regeringen være med? Vi skal fortsat føre en stram udlændingepolitik. Ikke mindst fordi integrationen skal blive bedre. Grænsekontrollen skal fastholdes. Og danskernes tryghed skal sikres i forbindelse med det kommende forsvarsforlig. Vi vil bruge flere penge på tryghed og sikkerhed.

Omsorg kan ikke effektiviseres. Vi bliver flere ældre de kommende år. Heldigvis. Men det koster. Også fordi vi vil en bedre velfærd. Derfor: Vi skal gøre tingene i den rigtige rækkefølge. Behandling af kræft og værdighed i ældreplejen skal på plads, inden vi skal snakke skattelettelser. Det samme skal en ordentlig skole til

vores børn. Velfærd er også at bekæmpe den ulighed, mange børn og unge vokser op i.

Mere vækst. Vi vil et højere fradrag for de virksomheder, der vil forske her i Danmark. Og vi vil sikre, at de unge kommer hurtigere ud på arbejdsmarkedet. Konkret foreslår vi fx kandidatjob. Så en ingeniørstuderende får mulighed for at arbejde, efter bacheloren er færdig, får merit for arbejdserfaring og et retskrav på at kunne gøre sin uddannelse færdig senere.

Et centraliseringsstop. Landet skal hænge sammen. Der er behov for en udflytningsplan for velfærdsuddannelserne. Vi vil have flere lærer- og pædagoguddannelser i provinsen. Vi vil kæmpe imod, at regeringen nedlægger produktionskoler. Og vi vil oprette fire nye skattecentre med i alt 1.000 nye medarbejdere. Vil regeringen være med?

Den grønne omstilling skal fastholdes – ikke undermineres af liberal langsommelighed. Eller liberal ligegyldighed. Den grønne forskning skal opprioriteres. Og de næste ambitiøse skridt skal tages i forbindelse med det kommende energiforlig. Nu handler det ikke kun om at producere ren energi. Nu skal energien lagres, så vi også er bæredygtige, når det ikke blæser.

Energiforliget. Det bør selvfølgelig være bredt. Af hensyn til miljøet. Og af hensyn til erhvervslivet.

Se – hvis det var en kommunalbestyrelse, der skulle indgå et energiforlig, så ville en bred aftale være en selvfølge. Det brede samarbejde. Viljen til at finde løsninger. Det trives lokalt.

Statsministeren ser de unge, der rækker hånden op, når han besøger et gymnasium i Esbjerg. Dem, der ifølge statsministeren ”griber mulighederne”. Som har ”mod på livet”.

Jeg kender mange, der har mod på livet. Men jeg kender også dem, for hvem livet er svært.

Min vision. Socialdemokratiets vision. Det er at føre politik for begge grupper.

Dem der ser lyst på fremtiden. Og dem der er bekymrede.

Dem der bor i byerne. Og dem der lever i de mindre samfund.

Dem der tjener meget. Og dem der tjener lidt.

Vi vil at forskellene bliver mindre. At vi samler Danmark. Og det gør vi bedst i et bredt samarbejde.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale, Folketingets kvinder, Folketingstale, Socialdemokratiet, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-ved-folketingets-aabningsdebat-2017>